

1882-02-04

þÿ · μ¹ ã ±³ É³ ®⁰ ±¹ Ä · Â μ » » · ½¹ 0⁰ ®¹ Â
þÿ³ » î ã ã · Â μ¹ Â Ä ±¹ 0⁰ ± ã Ä ®¹ Á¹ ± . . .

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11280>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

προτεινομένου σχεδίου, τα χρέη των εν τοις διαμερίσμασι διοικητών, μεταβιβάζονται εις τα κοινά, δηλαδή εις τα κοινά αὐτῶν τμήματα, ὡς περ τυχόνει ἐν παντί καλῶς ἐννοουμένου διοικητικῷ συστήματι, ἐκλείπουσιν. Ἐπομένως καὶ ὑπάλληλος οὐδεμίαν ἔχων ἐνασχόλησιν ἀποκαθίσταται περιττός.

Ἐνταῦθα ὁ κ. Ρωσσέτος ἐρωτᾷ ἢ νεν ταῖς τοσαύταις ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν κατεχομένης χωραῖς, ἐκτὸς τῶν Ἰνδιῶν, εὐρίσκονται ἐν διαφόροις διαμερίσμασι διοικηταί, ὡστε νὰ ἀνέχωνται αὐτοὺς καὶ οἱ Κύπριοι καταβιβρώσκοντας δίκην ἀκριῶν τοὺς κόπους τῶν ἐνδεῶν φορολογουμένων.

Ἐπίσης ἐρωτᾷ, τίνες ἄλλαι εἰσὶν αἱ σπουδαιότεραι αὐτῶν ἀσχολίαι, ἢ ἡ ἀτελής καὶ ἀνώμαλος αὐτῶν ἐπιτήρησις ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσδημάτων, καὶ εἰς τί ἄλλο καλὸν συνέτειναν μέχρι τοῦδε ἢ διὰ τῶν παραλόγων καὶ παρανόμων ἀποφάσεων των νὰ ὑποτιμῆσιν τὸ γόητρον τῆς Ἀγγλικῆς δικαιοσύνης; Καταλήγει δὲ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων τοῦ τμήματος τούτου ἀπὸ £ 13,700, εἰς £ 8,500. Λέγει πρὸς τοὺτοις ὅτι, ἂν καὶ ἐλαττωῖ τοὺς μισθοὺς ὅλων τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων οὕτως, ὡστε νὰ μὴ δύνανται οἱ ὀλίγοι ἐκλεκτοὶ νὰ πλουτήσωσι τόσον ταχέως, ὅσον ἐπιθυμοῦσιν, ἀφίνει οὐχ ἦττον τὰς μισθοδοσίας αὐτῶν πολλῶ μείζονας ἐκείνων, ἅς ἠδύναντο νὰ ἔχωσιν ἐν παρομοίαις θέσεσιν ἐν τόσαις ἄλλαις ἀποικίαις, ἐνθα καὶ τὰ εἰσοδήματα καὶ ὁ πληθυσμὸς εἶναι σχετικῶς ἀνώτερα τῶν τῆς Κύπρου. Σύννοθεῖ δὲ ταῦτα πάντα ὁ κ. Ρωσσέτος μετὰ λεπτομερῶν πινάκων τῶν μισθοδοσιῶν, πληθυσμοῦ καὶ εἰσοδημάτων ἐκάστης ἀποικίας.

Τὸ τμήμα τῆς Ἀστυνομίας, ἔπερ ἀπορροφᾷ τὸ τρίτον τῶν ὅλων ἐξόδων τῆς νήσου, εἶναι τὸ θέμα ἐκτενοῦς κεφαλαίου, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀποδεικνύεται δι' ἀριθμῶν ἢ γινόμενῃ σπατάλῃ. Ὁ γῶρος δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ἐκπαθῶμεν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου. Περιοριζόμεθα σήμερον νὰ εἰπῶμεν ὅτι ὁ κ. Ρωσσέτος ὡς ἐμπειρος διαγνώστης εἴηκε τὸν δάκτυλον ἐπὶ τοῦ μέρους, ἐνθα κείτῃ ἢ ἐσωτερικῇ πλήρῃ. Παραλείποντες ὅσα ἀναφέρει περὶ παρανόμων ἐπιχορηγήσεων καὶ περὶ ἀντιπρακτουσῶν ἐκθέσεων, ἅς οἱ ἀνώτεροι Ἀγγλοὶ ὑπάλληλοι ἐπεμψαν, λέγομεν μόνον ὅτι καταλήγει εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων καὶ τούτου τοῦ τμήματος κατὰ £ 3,400. Παρέχει δὲ ταυτοχρόνως εἰς τὸν πτωχὸν φορολογουμένον χωρικὸν τὴν ἀστυνομικὴν προστασίαν ἐκείνην, ἣν δικαιούται νὰ ἔχη, ἐνῶ ἡ πολυπληθὴς νῦν ἀστυνομικὴ δύναμις καταβιβάζεται μεταίτιως ἐν ταῖς

πόλεσι, καθ' ὃν καιρὸν οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ χωρικῷ, ἀποτελοῦντες τὴν πολυπληθεστέρην μερίδα τῶν φορολογουμένων, στεροῦνται αὐτῆς. (1)

Ἐν τῷ περὶ ἐκπαιδύσεως τμήματι, ἰδοὺ τί γράφει ὁ κ. Ρωσσέτος.

“ Ἄν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ προσηλυτισμοῦ ἐπὶ τῶν γαικῶν θρησκευτικῶν θεωριῶν τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνισμοῦ, ἢ ναι τὸσον φανατικῶς ὅσον ὁ Ὁθωμανός, μετὰ δυσπιστίας ὅπως ἐλπίει πᾶσι ξένην ἐπέμβασιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων του, διότι ἰδιόχρησθαι τῶν παιδῶν αὐτοῦ διδασκάλων νὰ θεωρῆ ὡς ἔθνικόν τὸ τῆς ἀνατροφῆς ζήτημα. Ὁ Ἑλληνικὸς κληρὸς ὑπῆρξε ἡμίση τὸ συνέθετο ὄργανον, ὅπερ μετέδιδε τὴν ὀλίγην ἐκείνην παιδείαν, ἣν εὐρίσκει τις μεταξὺ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, ἣτις ἐχρησιμοῦσε ἐχρησιμοῦναι εἰσέτι ὡς μέσον ὅπως μανθάνῃ ὁ λαὸς πῶς νὰ ὑπαβάλῃ μᾶλλον τοὺς ἐδικούς αὐτοῦ πόρους, ἢ ἢ ἀποκτῆ μείζονος γιῶσεως ἐχρησκευτικὰς πεποιθήσεως.”

Τὸ τμήμα τῶν μηχανικῶν, ὅπερ ἀποκαλεῖ ἀπολυτελῆ ἐγκαθιδέδρυσιν, πρὸς κατασπατάλησιν, ἀλλὰ νομίμως, τοῦ δημοσίου πλούτου » τὸ τοῦ ὑγειονομικοῦ, τὸ τοῦ λογιστηρίου καὶ τῶν οἰκονομολογικῶν, ἅπαντα λεπτομερῶς ἐκτίθενται καὶ ἐπὶ τούτων αὐτῆς θέλομεν ἐπανελεῖ.

Ἐν τέλει ὁ κ. Ρωσσέτος δισχυρίζεται, προτάτων τοὺς συγκριτικούς αὐτοῦ πίνακας, ὅτι ἐκτὸς τῆς οἰκονομίας, ἣν ἐκ τῶν ἐνδεκα μόνων τμημάτων ἐξάγει, ἀνερχομένης εἰς £ 15,000, δύναται νὰ ἐπέλθῃ τοιαύτη ἐκ £ 25,000, ἂν κανονισθῶσιν αἱ μισθοδοσίαι ἐν ἴσῃ μορᾷ πρὸς τὰς ἐν ταῖς ἄλλαις χωραῖς ὑπὸ Βρετανικὴν ἐξουσίαν χρησιμοποιήσῃς, καὶ χωρὶς ποσῶς νὰ προσβληθῇ ἡ Βρετανικὴ περὶ τὸ διοικεῖν ἀξιοπρέπεια, ὅπερ ἡ Αὐτοῦ Ἐξαρχίας προέβαλεν ὡς ἐπιχείρημα τῆς μὴ ἐλαττώσεως αὐτῶν, ἐπομένως καὶ τῆς αὐτοῦ πριγγιλικῆς.

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ "CYPRUS HERALD"

Ἡ σύνταξις τῆς "Cyprus Herald" ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 14 φύλλῳ αὐτῆς

(1) Ἄς ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του εἰς τὸ ζήτημα τούτο ἡ Α. Ἐξαρχία καὶ ἄς μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἐν Λευκωσίᾳ μᾶλλον διατρίβοντας ἄγγλους ὑπαλλήλους νὰ διατηρῶσιν ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν σωρὸν ἐλόκληρον ζαπτιεδῶν, ὅπως ὁδηγῶσι τὰ τέκνα των ἐν τοῖς περὶ πάτοις καὶ τρέχουσιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραμικροτέρων οἰκιακῶν διαταγῶν. Βεβαίως τοιοῦτου εἶδους ὑπηρεσία συμφερεῖ κατὰ παρανομίαν διωρεῖν διὰ τοῦ ἰδίου τοῦ πτωχοῦ φορολογουμένου Κυπρίου.

ἐδημοσίευσεν ἄρθρον περιστρεφόμενον εἰς τὴν ἐν τῇ "Ἀληθείᾳ" καταχωρηθεῖσαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κον Γλάδστιωνα καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν τῷ Ἰπουργεῖῳ τῆς Ἀνάσσης συν-ἀδελφούς αὐτοῦ.

Ἀναγνόντες τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον, ὑφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀπορούμεν τί πρότερον νὰ οἰκτερωμέν ἐν αὐτῷ, τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ τὴν ἐλλειψὴν πάσης κατ' οὐσίαν ἀναγκυρῆς ἢ τὸν ἀπερικάλυπτον μισελληνισμόν, τὸν συγκεκαλυμμένον μισογλαδστιωνισμόν καὶ τὴν γαμαίζηλον ἐμπάθειαν τοῦ ἀρθρογράφου.

Αἱ περὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ συντάκτου τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης θεωρίαι, δι' ὧν προκατάρχεται τοῦ ἀρθρου, οὐχὶ μόνον εἰσὶν ὅλως ἐκτετοπισμέναι, ἀλλὰ καὶ παντάπασι γελοῖαι· εἴτε Γερμανὸς ἢ Ρώσος ὑπὴκοος τυχόνει ὁ συντάκτης αὐτός, εἴτε ἐκ Γερμανοῦ καὶ Ρώσου μετεδαπίστη εἰς Ἑλλήνα ὑπήκοον, κατὰ περιστάσεις σπουδαίας ἢ ἀπλουστάτας, εἴτε Κύπριος ἢ Ἀθηναῖος, τούτο εἶναι ζήτημα ἄσχετον πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ὅλως ἄλλοτριον τῆς δικαιοδοσίας καὶ τῆς ἐρευνητικῆς μεριμνῆς τῶν ἀδοκιμῶν συζητητῶν ἡμῶν, ὀφειλόντων οὐχὶ νὰ ζητῶσι νὰ ἀνακαλύψωσι τὸν γράψαντα καὶ νὰ εἰκοτολογῶσιν ἀνεμωλίως ἐπὶ τῆς ἐθνικότητος αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ ἐνδιατρίβωσιν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ γραφόμενα καὶ νὰ ἀνασκεινάσωσιν αὐτὰ, εἰ ὄντως εἰσὶν ἀνασκεινῆς καὶ ἀναίρεσεως ἐπιδεκτικᾶ.

Ἄλλ' ἡ ἄστοχος ἐκείνη παρέμβασις δὲν εἶναι ἡ μόνη. Ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀπέλπιδι ἀμηχανίᾳ, καὶ ἐν Γασκωνικῇ πρὸς τὸν Κύπριον λαὸν ἀποτροφῇ, ἐπίσειουσιν αὐτῷ τὸ φᾶσμα τῆς τουρκικῆς δυναστείας, ἂν οὗτος παρατυρῆθῃ ὑπὸ τῶν δημοκρατικῶν τῶν ριζοσπαστῶν καὶ δὲν ἐμβλέψῃ πρὸς τὴν ἀληθειαν καὶ τὸ καλῶς ἐννοουμένον συμφέρον του, τοῦ Κον Γλάδστιωνος μὴ ἔχοντος ἕτερον τι νὰ πράξῃ ἢ νὰ ἀποδώσῃ αὐτῆς τὴν Κύπρον τῇ Τουρκίᾳ, ἐὰν δὲν παύσωμεν μειψιμοιροῦντες καὶ ἀντιπολιτευόμενοι.

Ὀνθυλευσάντες τὸ ἄρθρον αὐτῶν οἱ περὶ τὸν "Κηρυκᾶ" διὰ τοιοῦτων καὶ παραπλησιῶν ἀκρισιῶν, ἐπελάθοντο δύο πραγμάτων, ἐφ' ὧ καὶ προσερχόμεθα ἐπιλόγῃ τῆς σφαλολογίας αὐτῶν μνήμης.

Πρῶτον, τὰ γραφόμενα ὑπὸ τῶν ὀλίγων Ἑλλήνων ἐνταῦθα, οὐκ εἰσὶν ἀτομικαὶ τούτων γνώμαι, καὶ διὰ νὰ πεισθῶσιν οἱ ἀντιπρονοῦντες οὐδὲν ἕτερον ἔχουσι νὰ πράξωσιν ἢ νὰ ἀναγνώσωσιν αὐτῆς τὰ παλαιὰ ὑπομνήματα, ἐνθα οἰετυπῶσθαι ἂν ἴδωσι συμπαῖντος τοῦ Ἑλληνικοῦ τῆς νήσου πληθυσμοῦ, καὶ ὡς πρὸς τὸν Κον Γλάδστιωνα, ἐπιλόγησθαι ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ἰσχυρισμῷ ἀκρισεῖς, ἢ νὰ νομίσωμεν ὅτι νομίσωμεν ὅτι

ἔχον μόνον ἦττον συγκερασμένας τὰς χροιάς καὶ μᾶλλον ἀνεπτυγμένας τὰ διαγράμματα· εἶτα ὁ κ. Γλάδστιων καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐξηνεγκον πλέον ἢ ἅπαξ τὴν παρήγορον ρήτραν, ληφθεῖσαν εἰς εὐφρόσυνον σημειώσιν ὑπὸ παντός Κυπρίου καὶ παντός Ἑλληνοσ, ὅτι ἡ Κύπρος οὐκ ἀποδοθήσεται πλέον τῇ Τουρκίᾳ. Εἰς τὰς μελλούσας κατ' ἡμῶν ἐφόδους αὐτῶν οἱ ἡμέτεροι πολέμιοι θεῶν νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει ὅτι, τὰ δύο ταῦτα ζητήματα εἰσὶ λελυμένα, καὶ ἀποβαίνει ἀντικρυς σκιαμαχία τὸ τί θέναι αὐτὰ ἐν ἀμφιβολίᾳ.

Ἡ αὐτοδιοίκησις, ἢ προσοχθίζουσα τοσοῦτω τοὺς διασώτας τοῦ ἀγγλο-τουρκικοῦ συστήματος τοῦ σοδοῦντος τανῦν, οὔτε ἄμεσον προσάρτησιν ὑποδηλοῖ, πολλῶ δ' ἦσσαν δημοκρατιαν, εἰς τὴν προεδρίαν τῆς ὁποίας, ἐλλείψει εὐρυστέρας ἐπινοήσεως, θεωροῦσιν ἀφορῶντα τὸν πτωχὸν ἐπιστολογράφον. Ἡ αὐτοδιοίκησις, Κύριοι, σημαίνει ἀλλοίωσιν καὶ ἀνατροπὴν τοῦ φαύλου καὶ ἐρμαφροδίτου καθεστῶτος, σκοπεῖ τὴν κατατολὴν τῶν δικαστικῶν ἀκροασιῶν, τὴν ἀναστολὴν τῶν ἀνοήτων καὶ παραβόλων ἀναλωμάτων, τὴν περικοπὴν τῶν ὑπερόγκων ἀντιμισθιῶν, τὴν τοῦ λαοῦ συμμετοχὴν ἐν τοῖς πράγμασι τῆς πατρίδος αὐτοῦ, ἣς τὸ εἶδος ποτίζει διὰ τοῦ ἰδίου ἰδρώτος καὶ ἐπότιζε διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, καὶ ἐνθα βούλεται νὰ ἀσπῆ ἀναφαίρετον τὸν ἐλεγχον καὶ οὐχὶ νὰ ἐλέπη αὐτὴν ἐκθετον εἰς τὰς κερδοσκοπικὰς ὀρέξεις τοῦ τυχόντος τυχοδιώκτου καὶ ἔρμαιον τῆς αὐτοβουλῆς πολιτείας αὐτοχειρδτονήτων δεσποτῶν.

Τὴν αὐτοδιοίκησιν βούλεται προσεῖτι ὁ Κύπριος καὶ δι' ἕτερον λόγον· αὐτὴ θέλει καταλήξῃ εἰς προσάρτησιν τῇ Ἑλλάδι καὶ κυρίως διὰ τούτο θέλει πρότερον νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἑαυτὸν· ἄλλως τε, τὸ ζήτημα τῆς προσαρτήσεως εἶναι ζήτημα ἀκραιφνῶς χρηματιστικόν, διότι πάντα τὰ διπλωματικὰ κωλύματα καὶ αἱ ἀπο τῆς συμβάσεως δυσχεραῖαι θελοῦσιν ἀσπῆ αἱ ἀπὸ εὐρεθῶσι τὰ ἄλλα τῆς Κύπρου, ἀπαξ αὐτοδιοικηθείσης. Ἐὰν δὲ αὐτὰ ταῦτα δὲν εἶναι ἀνώτερα τῶν πόρων τῆς Κύπρου ἢ τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ. Ἐὰν δὲ ἐκ τούτων ἡ Κύπρος θέλῃ, ἐπὶ καιρῶν, ἐπιβαρυνεσθαι διὰ βαρῶν τελῶν, κεκτηταί, εἴτε βεβαίως, κερδοῦσαν φιλοπατριαν, ὅπως ὑποστῇ βαρύναντες εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἰσίας ἀπολυτοσύνης καὶ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνωσεως αὐτῆς, ἐνωσεως ἀποτελοῦσῃς τοῦ ὑψίστου τῶν πόρων τῆς καὶ βεβαίως οὐχὶ τὴν ἐσχάτην τῶν ἀπιδίων ἰσῆς. Ἐὰν δὲ ἀιστῶσιν οἱ περὶ τὸν "Κηρυκᾶ" περὶ τῆς τοιαύτης

φιλοπατρίας των Κυπρίων, ως αναγνωσώσι την μεταγενεστέραν Κυπριακήν ιστορίαν...

χει ούτω. "Κουτά ε' τα κελεύματα των ανδρών των τόσα, Ακούσετε κ' ένα πουλί που να τραυλό ε' την γλώσσα. Καί μὴν βλέπετ' αν δὲν ἔμπορῶ σωσά να τραγουδήσῃ, Δὲν εἶπ' ἀπὸ τῆν Κασαλιὰν τῆν Ἰακουν σμένη βρῦση."

Ο διοικητῆς Κερυνείας κ. Στίβενσον εἰς τὴν εὐγενῆς σύμβιός του φαίνεται ὅτι ἤλθον εἰς Κύπρον σκοποῦντες να ἐγκαθιδρύσωσιν ἐν αὐτῇ τὴν πρὸ τοῦ 1821 ἐποχὴν τῆ ἐπινεύσει εἰς ἐπιδοκιμασίαν τῶν προἰσχυμένων ἐν τῇ τῶπῃ ἀρχῶν...

Ἐν Λευκωσίᾳ 19)31 Ἰανουαρ. 82. Ο διοικητῆς Κερυνείας ἔκαμε νέα θαύματα. Πρῶτος ἐνὼ ὁ κ. Ν. Μιχαηλίδης μετὰ δύο ἄλλων ἤρχητο εἰς Λευκωσίαν, ὁ κύριος Στίβενσον, ὅστις ἐκάθητο μετὰ τῆς κυρίας του ὑπὸ τὴν πυκνὴν σκιὰν τῶν ἐλαίων...

Ἡ κυρία Στίβενσον ἀκολουθοῦσα τὴν συμβουλὴν ἤντη ἰδῶκατε πρὸ τινος καιροῦ ἐν τῇ Ἀληθείᾳ, ἤρχισεν ἐπισκεπτομένη τὰ μοναστήρια, ἐλπίζουσα να θανατουρηθῶσιν ἐπ' αὐτῆς οἱ Ἅγιοι.

Ο τῆς Λευκωσίας Διημάρχος παρῆ τῆθη, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διωρίσθη ὀθωμανός τις οὐ τὸ ὄνομα οὐδὲ διέφυγε τὴν μνήμην, εἶναι δὲ, ὡς ἔμαθον, ἀγράμματος, ἢ ἂν ὀρωπέτῃ τῶν ἰσλαμικῶν...

Κυρία Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας" Παρακαλεῖσθε να δημοσιεύσητε ἐν τῇ ἀκροτάτῃ φύλλῃ ἡμῶν τὰ ἐπόμενα: Ὅτι τὸ ἀρῶσαι φύλλον τοῦ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ "Στασίου" ἤλθεν ἐνταῦθα, ἐπληροφόρηθη ὅτι κύριος τις, ὅστις ἀρῶσαι εἶναι ἐκ τῶν τῶν παλαιῶν ἀναγνώσας τὸ κύριον ἄρθρον τῆς ἀληθείας ἀξιολόγου ἐφημερίδος, ἰταλῶσαι τὸν τόπον διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς νέας ἐφημερίδος, ἤτις ἀμείνωσας ἐκ τοῦ πρώτου ἀρθρου τῆς ὑποστ...

ρίζει ἀρχὰς ἀθεωτικὰς [...], συνηγορεῖ δὲ ὑπὲρ ἀυτονομίας τῆς νήσου ἀπέδιδε δὲ ὁ ρηθὲς κύριος τὴν σύνταξιν τοῦ ἄρθρου ἐκείνου εἰς πρόσωπον, πανελληνίου μονοῦκ ἀπολαύτορος ἐγγνωμοσύνης δι' ὅσα πρῶτος πάντων ἐμοχθήσει εἰς μοχθίῃ ὑπὲρ τοῦ τόπου ὁ πεπωρωμένος οὗτος κύριος ὁ "ἐξηγητὴς τῶ τε σώμα εἰ τὸν νοῦν," ὡς ὁ ἴδιος ἄλλοτε, πρῶτην φορὰν ἀληθῆ λαλήσας, περὶ ἑαυτοῦ εἶπε, λησμο νήσας εἰ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἑαυτὸν εἰ ἀποδίδων εἰς ἄλλους τὰ ἀθετικὰ εἰ ἀντιπατριωτικὰ φρονήματα του, ὅτις ἄλλα μὲν λέγει χάριν δημοκρατίας, ἄλλα δὲ σκεπτεται εἰ πράττει, εἴ τιν, ὡς ἐπληροφωρήθη, εἰ ὅτι ἐπέστειλε πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ "Στασίου" πολεμικώτατον ἄρθρον ἀπεπεζιχρῶμενον πρὸς τὸ πρῶτον ἀντεδικῶν (εἰς) αὐτοῦ ἄρθρου! Καί ἐγὼ εἰ ὅσοι ἤκουσαν ταῦτα, ἀναγνώτες τὸ τοῦ "Στασίου" ἄρθρον, οὐδὲν εἶρομεν τὸ ἀνθεωτικὸν εἰ προδοτικὸν εἰ χυρῶν καταπολεμησῶσιν, οἷον ὁ μεγαλόσχημος ἀκαταλόγιστος κύριος κατ' αὐτοῦ ἐκήρυξε θέλων να συκοφαντήσῃ εὐφραῖν ἄνδρας φιλοπατρίδας, ὡν οὐδὲ τοι μίαντα τῶν ὑποδημάτων εἶναι ἱκανὸς να λύσῃ ἠπορήσει μὲν λοιπὸν λίαν διὰ τὴν τοσαύτην τύφλωσιν εἰ πύρωσιν τῆς δημοκράτου ἀνδρός εἰ ἴπομεν ὅτι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὑπερῆκόντισε πάντα τὰ ὄρια τῆς ἀναιδίας εἰ ἀγυρτίας, περιεμένονεν δὲ τὸν δεύτερον ἀριθμὸν τοῦ "Στασίου" ὡπως ἴδομεν τί πρὸς καταπολέμησιν τοῦ πρώτου τῆς ρηθείσης ἐφημερίδος ἄρθρου δὲ ἔγραψεν ὁ παρ' ἡμῶν δοκσισοφος οὗτος ἀνὴρ. Ἀνεγνώμεν λοιπὸν εἰ τὸν δεύτερον ἀριθμὸν τοῦ "Στασίου" ἐξεπλάγημεν δὲ τὰ μέγιστα ἀντὶ πολεμικοῦ ἄρθρου ἰδόντες ἐπιστολὴν τοῦ ρηθέντος ἐν τῇ "Στασίῳ" συγχαρητῆριον εἰ περιγράφουσαν τὰ περὶ τῆς παρ' ἡμῶν τραπικτικῆς μουσικῆς! Ἡρωτήθη, ὡς ἔμαθον, τὸ περιουὸ λόγος πρόσωπον περὶ τῆς διαγωγῆς του ταύτης ἀπατήθησεν ὅτι ἡ πολεμικὴ πρὸς τὸν "Στασίον" διατριβήτου δὲ ἐδημοσιεύετο ἐν τῇ προσηχεί αὐτοῦ φύλλῳ, ἐξεδόθη εἰ ὁ τρίτος ἀριθμὸς εἰ ὅμως οὐδὲν οὐδαμῶ ἀπητήθησεν εἰ ὅσον ὁ ἀκαταλόγιστος εἰ ἀμειψοπέτης οὗτος ἀνὴρ εἶπε, καί τοι πολὺ ἐπεθύμομεν να ἐβλέψμεν τίνι τρῶπῳ θὰ κατόρθου να κατασῆσῃ τὸ λευκὸν μέλαν ὁ ἀλλ' ἀναγνώσκων εἰ ἄλλων ἀντιλαμβάνομενος ἀνὴρ. Καταλήγομεν λοιπὸν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ μόνη ἀληθεία, ἢ ἐν τῇ βίῳ του εἶπεν ὁ ψευδοφιλοπατρὶς οὗτος κύριος, οὐ τὸ ὄνομα θεωροῦμεν περιττὸν να ἀναφέρωμεν, εἶναι ὅτι "ἐξεξηγητὴς τῶ τε σώμα εἰ τὸν νοῦν." Ἐν Λευκωσίῳ τῇ 20 Ἰανουαρ. 1882. Εἰς φιλαλήθης.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ. 14)26 Ἰανουαρ. 1882. Χαρήτε, Συνεταρχιώται, Χαρήτε! αἰτίαι τοῦ μέλλοντος τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν ἀνοίγονται, εἰς τὰς ἀέτωμα αὐτῶν Μαδωνῶν δεικνύσας χαρακτικῆ Σωτήριος. Ναι, ναι, Συνεταρχιώται! εἰ ἀληθῆ ταῦτα.

Ἐορίτωσαν τὰ κακὰ στόματα εἰ καὶ καὶ γλωσσαι. Ἡ παλαιὰ Σαλαμίς (Ἀμύχωτος) ἀναδύκονται ὅσοι οὐπω εἰ πάλιν ἀνδύζονσα εἰ κατωκημένη, διότι ὁ αὐτῆς ἀνέτειλε, ὅστις, συνεπεία τῶν δειδροφυτεῶν, εἰ αὐτοὺς τοὺς Προίγγι παρ, εἰ αὐτοὺς τοὺς Δουκας δ' ἀναγκάσῃ να ἐγκαταλείψωσι, τὰς Βεροαλίαν εἰ τῶ Πανσίλυπον εἰ σπύσωσιν ἀθροῖοι πρὸς τὴν ἡμετέραν Σαλαμίνα, εἶθα ἐν μὲν καιρῷ θέρουσε ἀναπαύονται διασκεδάζοντες κάτω θωπῶν δειδροφυτεῶν, ἐν δὲ καιρῷ χειμῶνος θὰ εὐχαριτωταί ἐπὶ τοῖς ἀφθόνοις νειτοῖς, τοῖς ἔκτα τῶν δένδρων συνδαίρουσι. Ἡμεῖς, δ' ἀγαθοὶ μου Συνεταρχιώται, δὲ προσέριχμεν εὐφροαιώμεν εἰ χορευόντες ὑπὸ τὰ ἀνεπτυγμένα ταῦτα δένδρα τῶν Πυρρίχιοι, ἀναλογιζόμενοι εἰ τι μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς περιφήμου ταύτης πόλεως εἰ μετὰ τὴν τῶσων ἐτῶν του μερῶν εἰ ἰδεχθῆ δουλείαν, ἀνέτειλε πάλιν ἡμεῖς, καθ' ἣν εἶδομεν τὴν μητρόπολιν ταύτην τοῦ Εὐαγέρου, ἀνακατημένη τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς εὐκλειαν.

Καὶ τοῦτο ποῦ ἀποδοτέον;... ἀγνοεῖτε: — ἀποδοτέον τῇ ἐν Κύπρῳ Σεβαστῇ Ἀγγλικῇ Κυβερνήσει εἰ τῷ ἐμπεροτάτῳ κ. Μαδῶν, ὅστις μετ' ὄλην τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως εἰ μετ' ὄλα τὰ ἐξοδα τοῦ πλουσίου τοῦ Δημοσίου Ταμίου, οὐχ ἦτορ φειδωλῶς προσπαθεῖ εἰ καταγίνεται εἰς τὴν ἐν Σαλαμίνα δειδροφυτεῶν.

Καὶ εἰατὶ φειδωλῶς; διότι..... ἀντὶ φυτῶν ἢ δένδρων, καταγίνεται φυτῶν σπόρους κεραιῶν, τερεβίνθων, ἀγριοκαλαμῶν εἰ λοιπῶν διότι εἰ αὐτοὺς τοὺς σπόρους φυτεῖ εἰ γὰρ καταλλήλῳ [;] ἐν ἡρέμα εἰ κατὰ μικρὸν ἐλασθήσονται, εἰ ἀναπτυχθήσονται, να μὴ ἡ Κυβερνήσις διὰ μίας ἐπὶ τῇ ἐλασθήσει τῶν λάβῃ ἀνάγκην πολλῶν ἐξόδων.

Συγχάρομε λοιπὸν ἡμῖν ἔσασαι αἰ λοιπαὶ πέντε τῆς Νήσου Ἐπαρχίας, ὅτι λίαν ταχέως, μετὰ αἰῶνατὸ πολὺ, θὰ ἔχωμεν δένδρα ἐν Σαλαμίνα, τοὺς νειτοὺς προκαλοῦντα εἰ τὰς ἀνομήσις ἀποδιδώσαστα. Βαυκαλίσατε, πρὸς θεοῦ, τῶν Σωτῆριων τοῦ τῆς Κύπρου "Κήρυκος" να μὴ ἐξυπνήσας βασκίῃ τῇ δειδροφυτεῖαν ἡμῶν, "Βισκαρία γὰρ φανλόγτος ἀμαυροῖ - ἀ καλὰ" εἰ τὰ δένδρα μὴ βλιστήτωσιν.

Τιτζίρολιμης. Η ΝΗΣΟΣ ΚΥΠΡΟΣ κατὰ τὸν Γάλλον ALBERT GOUDRY (Μετὰφρασις κ. ΕΥΡΥΒΙΑΔΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ.) (Συνέχεια ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.)

Ἡ ἱστορία ἀνεγράψε τοὺς λαβόντας χώραν εἰς Κύπρον σεισμούς. Ὁ Σενέκας λέγει ὅτι ἡ Πάφος συνεχῶς κατηρημώθη ὑπὸ τούτων ὁ Εὐσέβιος ἀναφέρει ὅτι, πλέον ἢ ἅπαξ, ἐπὶ Ἀγούστον, ἡ κῆτος ἐδορήθη. Κατὰ τὸν Paul Diacon, τρεῖς τῆς Κύπρου πόλεις κατέπεσον ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Οὐεσπεσιανού, κατὰ δὲ τὸν Marianus Scotus, ἐπὶ τοῦ Τίτου ὅσοι τῆς Κύπρου ἐθραύσθη κατὰ τὴν ἀκρόρειαν καὶ ἐσφενδόνισε τοσοῦτον πῦρ, ὡσε κατέκαυσε τὰς πλῆσιον χώρας εἰ πόλεις μετὰ τῶν κατοίκων των. Ἡ δὲ διήγησις αὐτῆ εἰχει τὸ ὑπερβολικόν, διότι ἡ νῆσος οὐδὲν ἐμφανίζει ἠφαιτείον ἰχῆος, εἰ οἱ γεωλόγοι δὲν γνωρίζουσι παράδειγμα σεισμοῦ τοιοῦτον παράγοντος ἀποτελέσματος. Κατὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ Cedrenus, ἡ πόλις τῆς Σαλαμίνοι ἐν Κύπρῳ ἀετράπη ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶ μεγάλου...

λου Κωνσταντίνου. Τα φαινόμενα ταύτα ὑπῆρξαν ἀρκούντως σθεναρὰ ὥστε νὰ ταραξοῦσι τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' οὐχὶ τὴν φυσικὴν τάξιν οἱ μεγάλοι τιναγμοὶ τοῦ φυσικοῦ κόσμου παρήλθον.

Τοιαῦτά εἰσι τὰ κυριώτερα συμβάντα τῆς γεωλογικῆς ἰστορίας τῆς Κύπρου ὅποια ὑπῆρξαν τὰ ἀποτιλέσματα; εἰς τί κατέληξαν τοσοῦτ' ἐκτενῆς σχηματισμοί, τοσοῦτ' τρομεραὶ ἀναισθησίαι; ἐν τῇ ἐξάρσει των, τὰ ὄρη ἀφῆσαν μεταξὺ αὐτῶν κεντρικὰ πεδία, ἅτινα ἐκτείνονται ἀδιακόπως ἀπὸ τῆς δυτικῆς ἀχρι τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς φαίνονται ὡσεὶ ἀτελείτητος ὁδοῦ, προωρισμένη νὰ συνδέη πάντα τὰ μέρη τῆς νήσου. Ἐκτὸς τούτου ταῖα γῆς πτωχὰ παρακείται σχεδὸν παντοῦ ταῖς ἀκταῖς, δίκην ρυμοτομημῆς λεωφόρου σχηματισθείσης ὅπως ἐπιταῖ τῇ θαλάσῃ ἀχρι τῶν ὄρεινότερων περιοχῶν. Εἰστοιούτας θαυμασάτους διατάξις ἐπὶ τῇ τῶν συγκοινωνιῶν ἐνχειρία, ἡ Κύπρος κέκτηται τὸ προσὸν νὰ ᾖ οὕτω διατεθειμένη, ὥστε ὀλίγοι ἰσποπερέχουσιν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐπιφάνειαν, τοιαύτην ἔκτασιν ἀκτῶν οἱ γεωπόνοι τυγχάνουσι τοσοῦτ' ἐγγὺς τῶν αἰγιαλῶν ὥστε δύναται νὰ ἐπιβιβάσῃ τὰ προϊόντα των ἐπὶ τῶν πλοίων. Ὁ πολιτισμὸς ἔβη γοργῶς πρὸς νὰ πρῶτον ἐν τῷ, ἐνθα ἡ φύσις συνήγειρε τοσαύτας συγκοινωνίας ἐνχειρίας.

Οἱ Κύπριοι οὐδόλως ἠναγκάζοντο νὰ διαπλέωσι τὰς θαλάσσας πρὸς ἐκζήτησιν θησαυρῶν. Εὕρισκον τὰ πλούτη ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν ἐδάφει. Τὰ Ὀλύμπια ὄρη βρέθοντο μετὰλλων, ἀπὸ ἐν ἑκμεταλλεύονται σήμερον, ἀλλ' ἄλλοτε ἐξεμεταλλεύθησαν ἐν δὴ ἐπὶ μεγάλης ἀκτινός. Ἀπαντᾷ τις πολλαχὺ τῆς νήσου ἀπείρους σκωριῶν σωροὺς προειρημένους ἐξ ἀρχαίων χυτηρίων χαλκοῦ. Οἱ σύγχρονοι Κύπριοι δὲν φατίζονται ὅτι ἄλλοτε ἡ βίωμαχανία ἦν ἀρκούντως ἀνεπτυγμένη, ὅπως τόσαι σκωριῶν ποσότητες ἐξέλιθωσαν ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἀνθρώπων, ἐν τὰς χαρακτηρίζουσιν ὡς προϊόντα ἀρχαίων ἠφαισιῶν. Κατὰ τοὺς Πλίνιον, ὁ Κινύρας, ἐπὶ τῶν Τρωικῶν, ἀνεκάλυψε τὴν τέχνην τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ χαλκοῦ. ὡπὸς ἐφύερεν ἐπίσης τὴν λαβίδα, τὴν σφύραν, τὸν μοχλὸν ἐν τὸν ἄκμονα. Ἡ τοῦ χαλκοῦ ἐκμετάλλευσις, καθ' ἣν ἐποχὴν ἦσαν σπανιότατα τὰ μέταλλα, κατέσκη διὰ τὴν Κύπρον πηγὴν ὑπεριτρουπλοῦ του. Συνήθροισα πολλὰς τοιαύτας σκωρίας ὁ κ. Textil ὅστις τὰς εἶχεν ἀναλύσει, δὲν ἀπῆτησεν ἡ ἰχνη χαλκοῦ, ὅπερ ἀποδείκνυσιν τὴν δεξιότητα τῶν ἀρχαίων ἐκμεταλλευτῶν. Τοῦ Κυπρίου χαλκοῦ ἐγένετο χρῆσις πολυειδῆς ἐν δὲν πρέπει νὰ μῆς. Ζητεῖται, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τῇ ἀπέδωκαν τὴν προσηγορίαν Cyprium, ἀνακαλοῦσαν τὴν νῆσον αὐτῆν (Cyperus), ἐνθα ἀνεύθη ἐν κατεργασθῆ, ποικιλοτρόπως. Δὲν φαίνεται ὅτι ὁ σίδηρος ἐξμεταλλεύθη ἐν Κύπρῳ, μολονότι εἶναι ἐκεῖ κοινώτατος τοῦτο ἐπικυροῖ τὴν γενικῶς παραδεξιμένην ἰδίαν ὅτι ὁ σίδηρος ἐξμεταλλεύθη πολλῶν βραδύτερων τοῦ χαλκοῦ. Δὲν ἦσαν μόνον τὰ μέταλλα ὁ μόνος

ὄρυκτος πλοῦτος. Οἱ σκληροὶ λίθοι τῶν Ὀλυμπίων ὄρειων ὑπῆρξαν λίαν περιζήτητοι εἶναι γνωστῶν ὅποιαν ἀξίαν ἀπέδιδον οἱ ἀρχαῖοι εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν λίθων. Κατὰ τὴν τελειότητα τῶν τε ἐγγλύφων ἐναγλύφων δακτυλιοῖδων οἱ μεταγενέστεροι ὑστεροῦσαν. Ἐπισκεπτόμενός τις ἐν Ῥώμῃ, Νεαπόλει ἢ Φλωρεντία τὰ δωμάτια τῶν πολυτῶν λίθων, ζεῖζεται ἐπὶ τῇ ποικιλίᾳ τῶν λίθων, ὡν ἐγένετο χρῆσις. Ὁ ἰσπίς τῆς Κύπρου εἶναι ἰδίᾳ ἀξιοσημείωτος ἤθελεν εἶσθαι προσφύετον διὰ τὰ περικαλλῆ μωσαϊκὰ ἐκ σκληροῦ λίθου, ἀπὸ ἰσπίτι κατεργάζονται ἐν Φλωρεντία. Ὁ ἰσπίς εἶναι ἀφθονώτατος βλέπει τις πρᾶσιονος ἰσπίδας, κίτρινοχρῆς ἐν ἰοιδροῦς, ὄλουςφαινοτάτους. Τὸ λίθινον κρύσταλλον εἶναι κοινὸν ἢ οὐσία αὐτῇ ἐγένετο ἀντικείμενον πρὸς τοῖς ἀρχαίοις τὸσφ παραδόξου ὑποθέσεως, ὥστε οἱ καθ' ἡμᾶς φυσιολόγοι μολίς δύναται νὰ τὴν συλλάβωσι. Ἐφρονεῖτο ὅτι τὸ λίθινον κρύσταλλον οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ ὕδωρ σθεναρῶς πεπηγμένον. Εὕρισκται, λέγει ὁ Πλίνιος, ἐκεῖ ἐνθα ὁ πάγος πυκνοῖται χιόνιας τοῦ χειμῶνος ἐν βεβαίως εἶναι πάγος. Οἱ συγγραφῆς ὑποδεικνύουσιν ἐν Κύπρῳ τὸν ἀχάτην, τὸν sanguinon ἢ τὸν παιδέρωτα [paederos.] Ἐκ τῶν περιγραφῶν των ἐξάγεται ὅτι αἱ δύο πλεονταῖαι αὐταῖς οὐσίαι εἰσιν ὁ ὁπάλλιος. Ὁρυκτόν τι κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἀπεκαλίσθη Κύπριος ἀδάμας. Οἰκώτεροι περιηγηταὶ ὑπέλαβον ὅτι ἦν ἀκραίφιος λίθινον κρύσταλλον, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι παραδεκτόν, διότι οἱ ἀρχαῖοι, οἵτινες ἀκριβέστατα ἐγίνωσκον τὸ σχῆμα τῶν κοσμητικῶν κρυστάλλων δὲν ἠδύνατο νὰ συγχύσωσι τὰ κρύσταλλα ταῦτα μετὰ τῶν τῶν ἀδαμάντων, δύο πράγματα ἀλλήλων διάφορα. Εὕρον ὄρυκτόν καλούμενον ἀνάκμιον, ὅπερ ἐστὶ ἀφανὲς ἢ διατιθεμῆνον εἰς κρύσταλλα περικαλλέστατα ἐν τῷ αὐτοῦ συστήματος τοῦ τῶν ἀδαμάντων. Πιθανῶς αὐτῇ εἶναι ἡ οὐσία, ἢν ἀπεκάλεσαν κύπριον ἀδάμαντα τοῦτο τυγχάνει τοσοῦτ' ἄλλο πῖτευστον, καθ' ὅσον Στέφανος ὁ Λουζιανὸς ὑπέδειξε τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐν λόγῳ ἀδαμάντων ἐν τῷ ἰδίῳ χώρῳ, ἐνθα συνήθροισε τὰ περικαλλέστερα κρύσταλλα τοῦ ἀνακίου. Ἀρχαῖοι τε ἐν νεώτεροι ἐλάλησαν περὶ τοῦ σμαράγδου τῆς Κύπρου, ἀλλ' εἶναι πιθανώτατον οἱ πλειότεροι τῶν σμαράγδων τούτων νὰ μὴ ὦσιν ἢ ὄρυκτὰ ὑπόχαλκα ἢ κυνάρκια πρᾶσινοχρῶσα. Πράγματι, ὁ Πλίνιος περιγράφει τινὲς σμαράγδους τούτους ἔχοντας μήκος τῶν σάρων ἢ δέκα πήχων οὐδέποτε ἐγγὺς ὄθησαν λίθοι τοιοῦτοι τοιοῦτον ἔχοντες μήκος. Ὁ Πλίνιος διηγείται προσέτι ὅτι ἐν Κύπρῳ Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ βασιλέως Ἐρμῖα, πρὸς τὰ ἰχθυοτροφία, ὑπῆρχε μαρμάρου λέων, οὕτως ἐκάτερος τῶν ὀφθαλμῶν ἀπετελείτο ὑφ' ἐνός σμαράγδου τὸ ἀπὸ τούτων ριπῶμενον πῦρ εἰσίδεν ἀχρι τῶν κυμάτων εἰς τὸν ὄρον, ὥστε οἱ θύνοι τεφοβισμένοι ἐφύγον. Ἐπὶ πολὺ οἱ ἀλιεῖς ἐξεσλήθησαν ἐπὶ τῇ πράγματι τέλος ἀφῆρσαν τοὺς σμαράγδους ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ λέων

τος. Ἄλλὰ τοιοῦτοι λίθοι ἤθελον ἔχει ὄπειρον τὴν ἀξίαν ἢ κατὰ συνέπειαν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξετίθεντο πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης. Ὅρα τις προσέτι σημειωμένα ἐν ταῖς τῶν ἀρχαίων συγγραφαῖς πολυάριθμα ὄρυκτὰ προσφύη τῇ Κύπρῳ τὸ χρώμα, τὸν ἀρμενικὸν λίθον, τὸν ἀμάρτον κτλ. Ἀδιστακῶς ἢ τῶν ὄρυκτῶν τούτων ἐκμετάλλευσις συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐνημερίαν τῆς νήσου.

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν ὠραίων τεχνῶν ἐπὶ διὰ τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς οὐσιωδῶς ἐξήρτηται ἐκ τοῦ ὑλικῶν, ὅπερ περιέχει τὸ ἔδαφος. Ὁ Θεόφραστος δικαίως παρετήρησεν ὅτι ἡ Κύπρος τυγχάνει ἢ περιεχῆναι ἐνθα ὁ γῆφος εἶναι ὁ ὠραιότερος ἢ ἀφθονώτερος ἢ ἡσος αὐτῇ ἐστὶ προσέτι προμηθευμένη ἐκ καλοῦ τιτανώδους λίθου δὲν περιέχει ἀληθῆ μάρμαρα, ἀλλ' αἱ ἀκταῖ τῆς περιβάλλονται ὑπὸ λιθοτομίας ἢ οἰκοδόμησις οὕτω εἶναι ἐν θρωπέτερα ἢ ἄλλου ὁ μεσαιὼν ἴφηκε πολλὰ λείψανα μεγαλοῦρεπῶν μνημείων ἢ ὁ Στράβων μᾶς λέγει ὅτι ἡ Πάφος ἐκείνητο γὰρ περικαλλέστατον ἀτυχῶς ὁ λίθος δὲν διαρκεῖ καθάπερ τὸ μάρμαρον οἱ καὶ ἐκεῖνοι κατέπεσον ἐνῷ οἱ τῆς Ἑλλάδος, ἀνεγερθέντες ἐκ μαρμάρου τῆς Πεντέλης ἢ τῆς Πάρου, μῆνον σὺ ὄρθιοι, αἰωνόβια μορτύρια τοῦ δαίμονος τοῦ Φειδίου. Ἡ ἔλλειψις μαρμάρου ὑπῆρξε πρόσκομμα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γλυπτικῆς. Τὸ μόνον Κύπριον ἄγαλμα, περὶ οὗ οἱ ἀρχαῖοι ἐλάλησαν μετ' ἐγκωμίων, εἶναι τὸ τοῦ Πηνυγαλίωτος, ἐλεφάντινον ἢ τοσοῦτ' ἐρικαλλές, ὥστε παρελήθη πρὸς γυναῖκα ζῶσαν. Ἀπεκομίσαντο ἔξ Ἰταλίου πολυάριθμα ἄγαλματα, ἀναθήματα πιδανῶς τῇ Ἀφροδίτῃ. Ταῦτα ἐξ ἀργίλλου ὀπτης ἢ ἐκ τιτανώδους λίθου εἰσι τέχνης τὰ μάλα βαναύσου.

[ἀκολουθεῖ.]

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.
Η ΑΣΘΕΝΗΣ ΛΥΡΑ.
ἠτοι
λυρικὰ ποιήματα Βασιλείου Μιχαηλίδου.
Εἰς ὄγδον ἐκ 44 σελίδων. Τιμὴ διὰ τοὺς συνδρομητὰς σελίνιον ἐν ἢ δ' αὐτοὺς μὴ συνδρομητὰς φράγκον ἐν ἢ ἡμισον. Εὕρισκεται παρὰ τῇ ποιητῇ ἐν Λεμψῷ ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τῆς Ἄληθειας.

Εἰδοποιήσεις.

ΥΦΑΣΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Φ. ΚΟΛΛΑΚΙΔΟΥ
Ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρίου ἐν Ἀγ. Πατριεῖου, ὑπὸ τὴν οἰκίαν Κου Δ. Χ. Παύλου.
Ἐν τῇ ρηθέντι ὑφασματοπωλείῳ, πλουτισθέντι ἐσχάτως διὰ διαφόρων πραγματειῶν ἐξ Εὐρώπης πωλοῦνται χονδρικῶς ἢ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς

ἐκτὸς διαφόρων ἄλλων συνήθων πραγματειῶν, ἐν αἰ ἐξῆς.

Κασιμήρια μαῦρα ἢ τσόχαι Γαλλικαὶ, κασιμήρια χρωματιστὰ Ἀγγλικά ἢ Γαλλικά, διάφορα ὑφάσματα μετάξινα, πουπλίνα μαλλομετάξινα, πουπλίνα κλαδωτὰ, ἀλπακάδες διαφόρων εἰδῶν ἢ βελούδα ἢ γαρνιμέντα διάφορα, κορδέλλαι μετάξινα, ἀλεξίβροχα [ὄμβρέλλαι] διὰ γυναῖκας ἢ ἀνδρας πῖλοι μαῦροι Γαλλικοὶ ἀνδρῶν φλανέλλαι λευκαὶ ἢ χρωματισταί, κοσμήματα διάφορα χρυσᾶ Γαλλικά, κλῖναι σιδηραὶ ἢ διάφορα εἰδη συρμοῦ.

Οἱ εἰς τὸ ρηθὲν κατάστημα προσερχόμενοι, θέλουσι μένει κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι.

Ἐν Λεμψῷ 15]27 Ἰανουαρ. 1882

Εἰδοποιεῖται τὸ σεβαστὸν κοινὸν τῆς πόλεως ὅτι κατὰ προηγουμένην παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Δημορχεῖου ἀδειαν ὁ ὑποφαινόμενος θέλει δημοπρατεῖ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐν τῇ ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Ν. Κάρταλη ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρίου ἀριθ. 87 μαγαζιῶν διαφόρους πραγματείας, ἐπιπλα ἢ κτήματα ἀκίνητα.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀποτεινέσθω ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον.

Ἐν Λεμψῷ τῇ 26 Ἰανουαρ. 1882

ΠΑΤΣΙΦΙΚΟΣ ΗΛΙΑ
δημοπράτης.

NOTICE

I, the undersigned, beg to bring into public notice that, having obtained from the Municipality of that town the authorisation, I shall sell by public auction, every Sunday several goods, furnitures, and immovable possessions in the store under Mr. Cartali's house, St. Andrew Street.

For further particulars apply to the undersigned.

PACIFICCO ELIA
auctioner
Limassol 26 Jan. 1882.

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης ὅτι ὁ ἔμπειρος κλειδοκυβαλιστῆς Κύριος Εδουάρδος Ἀραβιαν θέλει πλαινεῖ ἐκλεστέα τεμάχια ἐπὶ τοῦ κλειδοκυβαλίου ἐν τῷ Καφενεῖῳ "Βικτωρία" καθ' ἑκάστην.

Ἐν Λεμψῷ τῇ 15]27 Ἰανουαρ. 82.

Ὁ δυνουστής
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΜΠΗ,